

Иван Вазов

Снегът

Бях млад и казвах: стар ще бъда,
ще падне сняг въз таз коса,
кат вси и аз ще понеса
с печал природната присъда.

И ще омекне мъжка мощ,
и ще ослабнат морни кости,
тъги и рой недъзи йощ
печални ще ми бъдат гости.

И на, дочаках, доживях:
дойде снегът, плътта слабее –
кат всичко живо остарях,
сърцето още не старее.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5107>]